T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2023/278
KARAR NO : 2023/419
KARAR TR : 19/06/2023

ÖZET: Emekli Sandığı iştirakçisi olan davacının, Vakıf Üniversitesi Hastanesince sunulan sağlık hizmetinin yürütülmesi sırasında acil bakım faturası kapsamında ödediği meblağın iadesi veuğranıldığını öne sürdüğümanevi zararların tazmini istemiyle açtığı davanın, İDARİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacılar : 1) S.Ç
2) M.Ç
Vekili : Av. K. Ö
Davalı : 1)İstinye Üniversitesi Rektörlüğü
2)İstinye Üniversitesi Hastanesi
(İstinye Ünv. Sağlık Uyg. ve Arşt. Mrkz.)
Vekili : Av. M. U

I. DAVA KONUSU OLAY

1. Davacılar vekili, müvekkili M.Ç'in 657 Kanuna tabi emekli ve Emekli Sandığı sigortalısı olduğunu,diğer müvekkili olan eşi S.Ç'in 18/03/2020 tarihinde ani kalp krizi geçirmesi sonucu davalı kurumun acil servisine kaldırıldığını ve yoğun bakıma alındığını, tedavisi devam ederken 15.900 TL acil bakım faturası çıkarıldığını, paraödenmez ise hastanın rehin kalacağı söylendiğinden, bu meblağın ödenmek zorunda bırakıldığını; Sağlık Uygulama Tebliği'nin "*1.9.3 İlave Ücret Alınmayacak Sağlık Hizmetleri*" başlıklı maddesinde, "*Yoğun Bakım Hizmetleri ve Acil Haller Nedeniyle Sunulan Sağlık Hizmetleri*" kısımlarının yer aldığını, Emekli Sandığı kapsamında sosyal güvenceye sahip müvekkilinden alınan bedelinkendisine iade edilmediğini, bu bedeli ödemek için borçlanan müvekkilinin son derece mağdur olduğunu; davalı kurum merkezine defalarca gelip gittiğini,maddi ve manevi olarak yıprandığını;davalının gerekçe olarak,hasta S.Ç'in yoğun bakım sırasında acil bakım ücretini ödeyeceğine dair imza verdiğini beyan ettiğini oysa böyle bir imza verilmediğini, imza verilmiş olsa dahi, bunun yasal hükümlerin üzerinde bir değer taşımayacağını; olay nedeniyle maddi zararlarının yanında manevi zararlarının da bulunduğunu ifade ederek;haksız eylem tarihi olan 23/03/2020 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizleriyle birlikte 15.900 TL'nin istirdadına karar verilmesi, maddi ve manevi yıpranmaları için de 10.000 TL manevi tazminata hükmedilmesi istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

II. UYUŞMAZLIĞA İLİŞKİN BAŞVURU SÜRECİ

A. Adli Yargıda

2. **Bakırköy 8. Tüketici Mahkemesi 14/06/2022 tarih ve E.2022/92, K.2022/242 sayıile,** davanın çözümünde idare mahkemesinin görevli olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş, istinaf yoluna başvurulması üzerine İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 46. Hukuk Dairesi 17/11/2022 tarih ve E.2022/2370, K.2022/2556 sayı ile, istinaf başvurusunun reddine kesin olarak karar vermiş vegörevsizlik kararı kesinleşmiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir:

"...

Yargıtay 4. Hukuk Dairesi'nin 29.2.2016 tarih, 2016/989 E. ve 2016/2572 K. sayılı ilamında; "Davalı üniversite 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanunu gereğince kurulmuş bir vakıf üniversitesi olup vakıf üniversiteleri Anayasa'nın 130 ve 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun Ek 2. maddesi gereğince kamu tüzel kişisidir. Dolayısıyla davalı üniversite kamusal kurallar çerçevesinde faaliyet göstermekte olup eylem ve işlemleri de kamusal nitelikte ve kamu hizmeti kavramı çerçevesindedir. Kamu hizmetinin görülmesi sırasında ve hizmet kusurundan doğan zararların gideriminde ise idari yargı görevlidir. (2577 Sayılı İYUY. M.2)" diyerek uyuşmazlığın idari yargıda çözülmesi gerektiğini ifade etmiştir.

Yargıtay Hukuk Genel Kurulu 13.05.2015 tarihli 2014/13-566 E. ve 2015/1339 K. ilamında bu hususlar detaylı olarak belirlenmiş ve kurul "görüldüğü üzere, vakıf üniversiteleri, kazanç amacı olmamak şartı ile mali ve idari konular dışında akademik çalışmalar, öğretim elemanlarının sağlanması ve güvenlik yönlerinden Devlet eliyle kurulan yükseköğretim kurumları için Anayasada belirtilen hükümlere tabi olarak Yükseköğretim Kurulunun görüş ve önerisi üzerine kanunla, tüzel kişiliği haiz olmak üzere kurulmakta olup; bu tüzel kişiliğin de, gerek 2809 sayılı Kanun hükümleri ve gerekse Anayasa Mahkemesi kararı uyarınca kamu tüzel kişiliği niteliğinde olduğu tartışmasızdır." ifadeleriyle vakıf

üniversitesinin kamu tüzel kişiliğine haizolduğunu açıkça kabul etmiş ve devamında; " ..... Bu haliyle kamu tüzel kişisi olarak kanunla kuruldukları ve kamu hizmeti sundukları tartışmasız olan vakıf üniversitelerinin hastanelerinin, Devlet üniversiteleri hastanelerinden farklı tutulması hukuken olanaksızdır. Bu bağlamda, sağlık hizmetinin sunulmasından kaynaklanan zararların da, tazmin sorumluluğunun doğup doğmadığının, idari yargı yerince hizmet kusuru ilkesi kapsamında incelenerek karar verilmesi gerekir." şeklinde karar verilmiştir.

Davalı hastane, 2015 yılında 21. Yüzyıl Anadolu Vakfı tarafından kurulan vakıf üniversitesidir. Vakıf Hastanesince sağlık hizmeti sunulmasından kaynaklanan alacağın iadesi ve davalı hastane hizmetindeki mağduriyet sebebiyle manevi tazminat sorumluluğunun doğup doğmadığı idari yargı yerinde çözümlenmesi gerekmekte olup, Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 13/05/2015 tarih 2014/13-566 E 2015/1339 K.sayılı kararı ile de, "...kamu kurumu niteliğindeki hastanelerde tedavi gören davacının yanlış tedavi sonucu zarar gördüğünden bahisle uğranılan zarar karşılığı maddi ve manevi tazminatın ödenmesi istemiyle açılan davanın görüm ve çözümünün idari yargının görevinde olduğu..." kabul edilmiştir. Emsal Yargıtay yerleşmiş içtihatları gereği vakıf üniversiteleri Anayasa'nın 130, Yüksek Öğretim Kanunu'nun Ek2. maddesi gereğince kamu tüzel kişisi niteliğinde olup, kamusal kurallar çerçevesinde faaliyet gösterdiğinden davalı hastanenin eylem ve işlemleri de kamusal niteliktedir. Kamusal hizmetin görülmesi sırasında hizmet kusurundan doğan zararların gideriminde ise idari yargı görevlidir. 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesi gereğince bu davalar idari yargı yerinde görüleceğinden davanın mahkememizde görülmesi mümkün değildir. Davaya bakmaya idare mahkemesi görevli olduğundan HMK.nun 114/1 -b maddesinde belirtilen dava şartı gerçekleşmemiştir. Belirtilen nedenlerle davanın HMK.nun 115/2. maddesi gereğince usulden reddi gerektiği sonucuna varılmıştır.

..."

3. Davacılar vekili bu kez, aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

B. İdari Yargıda

4. **İstanbul 8. İdare Mahkemesi 20/03/2023 tarih ve E.2023/530** sayı ile, özel hukuk hükümlerinden doğan uyuşmazlığın adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiğinden, 2247 sayılı Kanunun uyarınca dava dosyasının ve Bakırköy 8. Tüketici Mahkemesi'nindosyasının görevli yargı yerinin belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine ve Uyuşmazlık Mahkemesi'nce karar verilinceye davanın bekletilmesine karar vermiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir:

"...

Yüksek yargı (Anayasa Mahkemesi, Uyuşmazlık Mahkemesi, Danıştay ve Yargıtay) yerlerinin süregelen içtihatları bağlamında belirtmek gerekir ki; 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu hükümleri çerçevesinde vakıf yükseköğretim kurumlarına ilişkin düzenlemelere tabi ve kamu tüzel kişiliğine sahip olarak kurulan davalı vakıf üniversitesinin, kamu gücü kullanan, kamusal hizmet sunmak üzere örgütlenmiş ve kamu tüzel kişiliğini haiz bir kurum olduğu noktasında ortada hukuksal bir tartışma bulunmamaktadır.

Olayda ise, uyuşmazlığın davacı ile davalı Vakıf Üniversitesi arasındaki tedavi hizmetinden dolayı tahsil edilen hizmet bedelinin alınmaması gerektiği gerekçesiyle söz konusu hizmet bedelinin ve bu bedelin ödenmesi sürecinde uğranılan manevi zararın tazmini talebine ilişkin olduğu dikkate alındığında, idari yargının görev alanı dışında kalan özel hukuk hükümlerinden doğan uyuşmazlığın adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmaktadır.

..."

III. İLGİLİ HUKUK

A. Mevzuat

5. Anayasa'nın *"Yükseköğretim Kurumları"* başlıklı 130. maddesinin birinci, ikinci ve onuncu fıkraları şöyledir:

"Çağdaş eğitim-öğretim esaslarına dayanan bir düzen içinde milletin ve ülkenin ihtiyaçlarına uygun insan gücü yetiştirmek amacı ile; ortaöğretime dayalı çeşitli düzeylerde eğitim-öğretim, bilimsel araştırma, yayın ve danışmanlık yapmak, ülkeye ve insanlığa hizmet etmek üzere çeşitli birimlerden oluşan kamu tüzelkişiliğine ve bilimsel özerkliğe sahip üniversiteler Devlet tarafından kanunla kurulur.

...

Kanunda gösterilen usul ve esaslara göre, kazanç amacına yönelik olmamak şartı ile vakıflar tarafından, Devletin gözetim ve denetimine tabi yükseköğretim kurumları kurulabilir.

...

Vakıflar tarafından kurulan yükseköğretim kurumları, mali ve idari konuları dışındaki akademik çalışmaları, öğretim elemanlarının sağlanması ve güvenlik yönlerinden, Devlet eliyle kurulan yükseköğretim kurumları için Anayasada belirtilen hükümlere tabidir."

6. 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 3. maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi şöyledir:

"Bu Kanunda geçen kavram ve terimlerin tanımları aşağıda belirtilmiştir.

...

Üniversite: Bilimsel özerkliğe ve kamu tüzelkişiliğine sahip yüksek düzeyde eğitim - öğretim, bilimsel araştırma, yayın ve danışmanlık yapan; fakülte, enstitü, yüksekokul ve benzeri kuruluş ve birimlerden oluşan bir yükseköğretim kurumudur."

7. 2547 sayılı Kanun'a 5772 sayılı Kanun ile eklenen ve vakıflarca kurulacak yükseköğretim kurumları ile ilgili düzenlemeler getiren Ek 2. maddesi şöyledir:

"Vakıflar; kazanç amacına yönelik olmamak şartıyla ve mali ve idari hususlar dışında, akademik çalışmalar, öğretim elemanlarının sağlanması ve güvenlik yönlerinden bu Kanunda gösterilen esas ve usullere uymak kaydıyla, Yükseköğretim kurumları veya bunlara bağlı birimlerden birini veya birden fazlasını ya da bir üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsüne bağlı olmaksızın, ekonominin ihtiyaç duyduğu alanlarda yüksek nitelikli işgücü yetiştirmek amacıyla, bu Kanun hükümleri çerçevesinde kalmak şartıyla meslek yüksekokulu kurabilir. Bu meslek yüksekokulu, kamu tüzel kişiliğini haiz olup, Cumhurbaşkanı kararı ile kurulur. Kurulacak meslek yüksekokullarına, meslek ve teknik eğitim bölgesinde gereksinim duyulması esastır. ..."

8. Aynı Kanun'unEk 5. maddesi şöyledir:

"Vakıflarca kurulacak yükseköğretim kurumlarının, vakıf yönetim organı dışında en az yedi kişiden oluşan bir mütevelli heyeti bulunur. Mütevelli heyet üyeleri, vakıf yönetim organı tarafından dört yıl için seçilir, süresi biten üyeler yeniden seçilebilir. Mütevelli heyet üyelerinin yaş sınırlaması hariç Devlet memuru olma niteliklerine sahip bulunmaları ve en az üçte ikisinin lisans düzeyinde yükseköğrenim görmüş olması gerekir. Mütevelli heyet üyeleri kendi aralarından bir başkan seçer.

Mütevelli heyet vakıf yükseköğretim kurumunun tüzelkişiliğini temsil eder. Vakıf yükseköğretim kurumlarının yöneticileri Yükseköğretim Kurulunun olumlu görüşü alınarak mütevelli heyet tarafından atanır. Mütevelli heyet; vakıf yüksek öğretim kurumu yöneticilerine uygun gördüğü ölçüde yetkilerini devredebilir. Yükseköğretim kurumunda görevlendirilecek yöneticiler ve öğretim elemanları ile diğer personelin sözleşmelerini yapar, atamalarını ve görevden alınmalarını onaylar, yükseköğretim kurumunun bütçesini onaylar ve uygulamaları izler, ayrıca vakıfça hazırlanan yönetmelik hükümlerine göre diğer görevleri yürütür.

Mütevelli heyetin toplantı nisabı ve karar alınması ile ilgili hususlarda bu Kanunun 61 inci maddesi hükmü uygulanır."

9. Davalı İstinye Üniversitesi,anılan mevzuat hükümleri çerçevesinde 2809 sayılı *"Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu"*nun Ek 166. maddesi ile İstanbul'da 21. Yüzyıl Anadolu Vakfi tarafindanvakıf yükseköğretim kurumlarına ilişkin hükümlere tabi olmak üzere kamu tüzel kişiliğine sahip olarak kurulmuştur.

10. 31/05/2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanun'lar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır.

B. Yargı Kararları

11. 5510 sayılı Kanun'un iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15/12/2006 tarih ve E.2006/111, K.2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanun'un birçok maddesi ile birlikte, bu Kanun'un yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan başta 4/c maddesi hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17/04/2008 tarih ve 5754 sayılı Kanun'la 5510 sayılı Kanun'da düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanun'a eklenen Geçici 1. ve Geçici 4. maddelerle, 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanun'un 4. maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olanlar memurlar ile diğer kamu görevlileri ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanun'la yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanun'un bazı hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesinin 30/03/2011 tarih ve E.2008/56, K.2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

12. 5510 sayılı Kanun'un 101. maddesinde yer alan *"...bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür."* bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda, Anayasa Mahkemesinin 25/01/2012 tarih ve 28184 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 22/12/2011 tarih ve E.2010/65, K.2011/169 sayılı kararıyla davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararını Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır:

"...5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların

emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir. Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulunan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

A. İlk İnceleme

13.Uyuşmazlık Mahkemesinin Muammer TOPAL'ın Başkanlığında, Üyeler Nilgün TAŞ, Doğan AĞIRMAN, Eyüp SARICALAR, Ahmet ARSLAN, Mahmut BALLI ve Ali ÖZGÜR'ün katılımlarıyla yapılan 19/06/2023 tarihli toplantısında; dosya üzerinde 2247 sayılı Kanun'un 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Kanun'un 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyasının bir örneğiile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliğiyle karar verildi.

B. Esasın İncelenmesi

14. Raportör-Hâkim Taşkın ÇELİK'in davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan, ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet SavcısıHalil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

15. Dava, Emekli Sandığı iştirakçisi olan davacının eşi diğer davacının, kalp krizi geçirmesi nedeniyle ambulans ile kaldırıldığı İstinye Üniversitesi Hastanesi (Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi) Acil Servisi'nde yapılan tedavi nedeniyle tahakkuk ettirilen acil bakım faturası kapsamında ödenen 15.900 TL'nin iadesi ve bu süreçte uğranılan zararlara karşılık10.000 TL manevi tazminatın ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

16. Dava konusunun,EmekliSandığı iştirakçisi davacınınеşininin aldığı sağlık hizmetinin,Sağlık Uygulama Tebliği kapsamdaücretsiz olup olamayacağı yönünden5510 sayılı Kanunla ilişkili olması, diğer taraftan hizmeti sunan sağlık birimininvakıf üniversitesi hastanesi olması ve hastanenin tutumundan dolayı manevi tazminat istenilmesi hususlarını içermesi nedeniyle, yargı yerinin belirlenmesi açısından ikili bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

17. Dava dosyasının incelenmesinden, davacılardan M.Ç'in 657 Kanunatabi emekli ve Emekli Sandığı sigortalısı olduğu, adı geçenin eşi, diğer davacı S.Ç'in 18/03/2020 tarihinde kalp krizi geçirmesi nedeniyle ambulans ile kaldırıldığı İstinye Üniversitesi Hastanesi (Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi) Acil Servisi'nde yapılan tedavi nedeniyle tahakkuk ettirilen acil bakım faturası kapsamındahizmet bedeline karşılık olmak üzere 15.900 TL ödenmek zorunda kalındığı, bu meblağın Sağlık Uygulama Tebliği kapsamında ödenmemesi gerektiğinden bahisle bunun istirdadı/iadesi ve söz konusu bedelin ödenmesi durumunda kalınması sürecindeki yıpranmalarına karşılık olarak 10.000 TL manevi tazminatın ödenmesine karar verilmesi istemiyledava açıldığı anlaşılmıştır.

18. Davanın, davacının Emekli Sandığı iştirakçisi olması yönünden olay irdelendiğinde; yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmasına devam edileceği; ancak, bu Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanun'un 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanun'un değil 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

19. Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158. maddesindeki *"…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır."* hükmü uyarınca Anayasa

Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde dedikkate alınacağı tartışmasızdır.

20. Bu durumda, 5510 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin *"idari işlem"* ve *"idari eylem"* niteliğini korumaya devam edeceği, dolayısıyla, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesi kapsamında açılan iptal ve tam yargı davaları kapsamında bulunan, 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten önce kamu görevlisiolan ve dava açıldığı tarihte emekli olan davacı tarafından açılan davanın bu kısmınıngörüm ve çözümünde, idari yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

21.Davanın, davacıların vakıf üniversitesi hastanesinin uygulamaları nedeniyle uğradıklarını ileri sürdükleri manevi tazminat istemine ilişkin kısmına gelince:

22. İdari rejime dayalı olarak düzenlenmiş bulunan Türkiye'nin idari yapısında, kamu tüzel kişiliği idari yargının görev alanının belirlenmesinde kullanılan ölçütlerden birisidir. Kamu tüzel kişilerinin kuruluş amacı kamu yararı, faaliyet konuları ise kamu hizmetidir. Bu bağlamda, Kamu Tüzel Kişileri, özel hukuk tüzel kişilerine nazaran üstün ve ayrıcalıklı kamu gücüne sahiptirler ve tek taraflı işlemlerle yeni hukuki durum yaratabilirler. Bu nedenle de kamu hukukuna tabidirler.

23. Vakıf üniversiteleri, devlet tarafından, kanunla ve kamu tüzel kişisi olarak kurulmaktadır. Kanunla kurulma zorunluluğunun doğal sonucu olan *"kamu tüzel kişiliği"* niteliği, üniversitelerin yapısına has bir özellik olduğundan, vakıflar tarafından kurulan üniversitelerin ve bu üniversitelere bağlı kurumların, örneğin tıp fakültesi veya araştırma hastanelerinin de kamu tüzel kişiliğine sahip olduğu açıktır.

24. Davalı İstinye Üniversitesi de anılan mevzuat hükümleri çerçevesinde 2809 sayılı Kanun'un Ek 166. maddesi ile vakıf yükseköğretim kurumlarına ilişkin hükümlere tabi olmak üzere kamu tüzel kişiliğine sahip olarak kurulmuştur.

25. Bu duruma göre, Vakıf Üniversitesi Hastanesinin kamu hizmetini yürüttüğü sırada kişilere verdiği zararın tazmini istemiyle açılan bu davada, kamu hizmetinin yöntemine ve hukuka uygun olarak yürütülüp yürütülmediğinin, hizmet kusuru veya başka nedenle idarenin sorumluluğu bulunup bulunmadığının saptanması gerekmektedir. Bu hususların saptanması ise idare hukuku ilkelerine göre yapılabileceğinden, davanın manevi tazminat istemine ilişkin kısmının çözümünde de 2577 sayılı Kanun'un 2. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinde yer alan tam yargı davalarıkapsamında idari yargı yerleri görevlidir.

26. Yukarıda belirtilen hususlar gözönünde bulundurularak, İstanbul 8. İdareMahkemesinin20/03/2023 tarih ve E.2023/530 sayılı başvurusunun reddi gerekmiştir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Davanın çözümünde İDARİ YARGININ GÖREVLİ OLDUĞUNA,

B. İstanbul 8. İdareMahkemesinin 20/03/2023 tarih ve E.2023/530 sayılı BAŞVURUSUNUN REDDİNE,

19/06/2023 tarihinde, OY BİRLİĞİİLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Muammer	Nigün	Doğan	Eyüp
TOPAL	TAŞ	AĞIRMAN	SARICALAR

Üye	Üye	Üye
Ahmet	Mahmut	Ali
ARSLAN	BALLI	ÖZGÜR